

ALÞYÐUBLAÐIÐ

21018. tölublað

Hverfisgötu 8 - 10 Reykjavík Sími 562 5566
 Útgefandi Alþrent
 Ritstjóri Hrafn Jökulsson
 Umbrot Gagarin hf.
 Prentun Isafoldarprentsmeðjan hf.
 Ritstjórn, auglysingar og dreifing
 Sími 562 5566
 Fax 562 9244
 Áskriftarverð kr. 1.500 m/vsk á mánuði.
 Verð í lausasölu kr. 150 m/vsk

Örþreyttur Kvennalisti

Yfirleitt tekst stjórnálflokkum að nota landsfundi sér til framdráttar: þar er farið í saumana á málefnum, forysta valin, framtíðarsýn mótuð. Kvennalistanum tókst hinsvegar um helgina að gera eitt allsherjar klúður úr landsfundi sínum. Einu fréttirnar sem þaðan bárust voru af heitum deilum um það, hvort Kvennalistinn ætti yfirhöfuð eitthvert erindi við framtíðina. Sjálfseydingarhvöt hefur einkennt störf Kvennalistans síðustu misserin. Nýjabrunnið er löngu fokið út í veður og vind, og engin málefnaleg endurnýjun hefur orðið í háa herrans tíð. Grasrótin er kalin, einsgöggt kom í ljós fyrir kosningar þegar lítil klíka hafði að engu niðurstöðu lýðræðislegs forvals. Í kosningabaráttunni höfðu frambjóðendur flokksins ekkert fram að færa sem fangaði athygli kjósenda – mest bar á heldur kátlegrí tilkynningu um að Kvennalistinn væri á leið í ríkisstjórn. Reyndin varð önnur, og á kosninganótt mætti litlu muna að Kvennalistinn hrataði fyrir ættefnistapa.

Þótt Kvennalistann hafi nú þrótið örendið skyldi samt enginn velkjast í vafa um að flokkurinn hafði framan af umtalsverð áhrif á þróun íslenskra stjórnámla. Þegar Kvennalistinn bauð fyrst fram, árið 1983, sátu adeins fjórar konur á þingi; nú eru þær 16. Hugmyndafrædi og baráttuaðferðir Kvennalistans hafa átt ríkan þátt í að grafa undan því tregðulögðmáli sem ríkt hefur í jafnréttismálum á Íslandi. Það lögðmál felst sem kunnugt er í því að hyldjúp gjá hefur verið milli fyrirheita og framkvæmda í jafnréttismálum, og eru allir gömlu stjórnálflokkarnir því miður undir þessa sök seldit að meira eða minna leytí.

Fulltrúar á landsfundinum um helgina skiptust í tvær öndverðar fylkingar. Annarsvegar voru þær konur sem hreinlega vilja að Kvennalistinn hætti að bjóða fram, og telja það úrelta baráttuaðferð, hinsvegar þær sem höfðu stór orð um að efla flokksstarfið og vilja halda til streitu framboði á landsvísu. Þórhildur Þorleifs dóttir, fyrrum þingkona flokksins, bar fram tillögu um að hæta við framboð Kvennalistans. Hún sagði í viðtali við DV í gær: „Með því hætta framboði vil ég gefa konum pólitískt frelsi. Um leið erum við að gefa þeim sköpunarfresli... Mér dettur ekki í hug að halda að kvenfrelsibaráttu sé lokið eða að Kvennalistinn sé hið endanlega svar.“

Á landsfundinum var líka tekist harkalega á um það hvort kvennalistakonur eiga að taka þátt í umræðum um samfylkingu á vinstri væng. Það kom ekki á óvart að konur úr Reykjavík, sem unnið hafa innan R-listans, skyldu eiga frumkvæði í þeiri umræðu. Steinunn V. Óskarsdóttir, borgarfulltrúi Reykjavíkurlistans, kvaðst í DV-viðtali vera þeirrar skoðunar að einhverskonar samvinna eða kosningabandalag komi 'il greina. Hún sagði: „Við verðum að taka mið af þeim raunveruleika sem við lifum f nána. Raunveruleikinn kallar á einhverskonar samvinnu. Ég vitna til góðrar reynslu af starfi Reykjavíkurlistans. Þar er enginn að leggja sig niður heldur eru þeir að starfa saman.“

Um þessar mundir er mikil gerjun á vinstri væng stjórnámlanna, þeði innan flokka og utan. Hin pólitískra staða á vettvangi landsmála knýr menn til umhugsunar um það, hvort vænlegt sé að fjórir áhrifalausir stjórnarandstöðuflokkar gaufi hver í sínu horni – eða stilli saman strengi með einhverju móti. Landsfundur Kvennalistans sýnir glöggjat að á þeim bæ eru margar konur reiðubúnar til að skoða nýjar leiðir. ■